

Arrest

nr. 174 249 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. COLAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te hebben en sjiïet te zijn. U was woonachtig in de wijk al-Kut te Zubair in de provincie Basra. U woonde daar samen met uw vrouw, kinderen, moeder en uw broer Hisham.

In 2012 kwamen er milities bij u langs in uw kledijwinkel. Ze vroegen u om geld voor wapens en andere zaken mee te kopen. U weigerde dit maar u hebt uiteindelijk wel geld gegeven aan hen omdat u bang was. Na het overlijden van uw vader op 8 december 2012 bleef u alleen achter in de winkel, aangezien uw broers bij bedrijven gingen werken.

Op 20 februari 2013 vond u een dreigbrief in uw winkel. Het was een dreigbrief van sjjiitische milities. Ze wouden dat u zich bij hen aansloot en informatie doorgaf aan hen over uw broers en de buitenlandse bedrijven waarvoor ze werkten. De brief was niet ondertekend door een specifieke militie en er zat een kogel bij. In de brief stond ook dat u geen honden mocht houden en dat u een baard moest laten groeien. U verscheurde de brief en gooide hem weg op straat. U bent in 2013 niet meer gaan werken omdat uw moeder en vrouw het te gevaarlijk vonden. U overleefde toen dankzij de huurinkomsten van uw winkel, de financiële steun van uw broers en het geld dat u kreeg voor de verkoop van uw auto. In november 2013 werd u vlakbij u thuis, op de markt aangevallen door 5 mensen van Asaib Ahl al-Haq. Ze zeiden 'je hebt geen gehoor gegeven aan onze oproep en je hebt geen informatie gegeven over jouw broers'. Daarna hebben ze met messen op uw hoofd geslagen. Uw moeder heeft u toen verzorgd omdat u bang was om naar het ziekenhuis te gaan.

Begin 2014 hebt u een paar maanden verbleven bij uw broer Riad in Bagdad om mentaal tot rust te komen. Eind 2014 werd uw hond gedood toen uw zoon hem aan de leiband aan het buiten laten was. De hond werd gedood omdat het niet toegestaan was om honden te houden en om westerse gewoontes over te nemen. In de periode 2014-2015 werden ook uw broers bedreigd door de milities.

Op 23 mei 2015 verliet u Irak op legale wijze en nam u het vliegtuig vanuit Basrah naar Istanbul. U verliet Turkije op 10 juli 2015 en reisde met de boot naar Griekenland. Vanuit Griekenland zette u uw reisweg verder over land en reisde onder meer langs Macedonië, Oostenrijk en Duitsland om op 9 augustus in België aan te komen. U diende uw asielaanvraag in op 10 augustus 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonkaart, uw rantsoenkaart, uw rijbewijs, uw werkbadge, de paspoorten van uw kinderen, identiteitskaart van uw jongste kind, foto's van uw vrouw en kinderen, nationaliteitsbewijs en identiteitskaart van Alqasem, geboorteakte van uw jongste kind, nationaliteitsbewijzen en identiteitskaarten van uw vrouw en van 4 van uw kinderen (Adnan, Mohamad, Almassoma & Ali), aanvraag om leider te worden voor mensen die op bedevaart naar Mekka gaan, uw diploma van het secundair en een puntenlijst van het middelbaar onderwijs, 3 werkbadges van uw broer Hisham, werkbadge van uw broer Mohamad samen met zijn werkgegevens en vakbondskaart, 2 werkbadges van uw broer Fadil, een certificaat van uw broer Mohamad, uw huwelijkscontract en het contract van uw broer Hisham.

B. Motivering

U vreest een terugkeer naar Irak omdat u het slachtoffer zou kunnen worden van de sjjiitische milities (Asaib Ahl al-Haq, Badr, Majlesh Al Ala, Hezbollah). De milities dreigen ermee u te vermoorden of uw kinderen te ontvoeren wanneer u zich niet bij hen aansluit. Daarnaast willen ze via u ook informatie verkrijgen over uw broers en de buitenlandse bedrijven waarvoor ze werken.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielaanvraag niet geloofwaardig is.

Vooreerst relativeert het feit dat u pas 2 jaar na de laatste bedreiging – het incident op de markt met leden van Asaib Ahl al-Haq – uw land verliet de ernst als ook de geloofwaardigheid van de voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate. Bovendien waren de opeenvolgende verklaringen die u gaf voor uw late vertrek vaag en inconsistent. Op het interview bij DVZ zei u dat u niet weg kon gaan omdat u niemand kende die u daarbij kon helpen (CGVS vragenlijst nr. 5). Toen u werd geconfronteerd met het feit dat u zelf reeds had gezegd dat u net werd bedreigd door de milities omdat u veel mensen kende in de wijk was uw antwoord dat 'u geen smokkelaars kende' (CGVS, pg. 14 & 18). U gaf echter zelf aan dat u geen smokkelaar nodig had om Irak te verlaten en zei dat uw oudste zoon Adnan 'een vliegtuig voor u geboekt had' (CGVS, pg. 18). U zei zelfs dat het vliegveld 'eigenlijk wel een veilige plaats is' (CGVS, pg. 18). Uw volgende verklaring was dat u de financiële middelen niet had om te vluchten, u zei dat u ook geen geld kon lenen van uw broers omdat zij voor hun gezin moesten zorgen (CGVS, pg. 18). U had echter zelf eerder tijdens het gehoor bij het CGVS gezegd dat u in het jaar 2013 voornamelijk thuis zat en leefde van het huurgeld van de winkel, maar ook dat uw broer u geld gaven. U zei letterlijk: "ik krijg geld van mijn broers Mohamad en Fadil, elke maand een bepaald bedrag..." (CGVS, pg. 12). De verklaringen die u aflegde voor uw late vertrek uit Irak zijn dan ook niet afdoende, aangezien u vrij eenvoudig Irak kon verlaten – uw zoon moest enkel een vliegtuigticket boeken – en er redelijkerwijze kan verwacht worden dat uw broers uw vertrek financieel zouden steunen. Ze hadden u immers in het verleden ook al gesteund en op het moment van uw vertrek waren ze ook nog steeds aan het werk. De vaststelling dat u, zonder aannemelijke reden, dermate lang wachtte vooraleer u uw land van herkomst verliet, kan niet worden aanvaard. Dergelijk gedrag

correspondeert immers niet met de houding die van een asielzoeker die werkelijk vreest voor zijn leven redelijkerwijze mag verwacht worden.

Verder dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd wordt door de inconsistente verklaringen die u aflegde over de dreigbrief die u ontving. Op het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat er in de brief stond dat u zich moest aansluiten bij hen. Er stond ook in dat u uw baard moest laten groeien en dat u geen honden thuis mocht binnen laten (CGVS vragenlijst nr. 5). Tijdens het gehoor op het CGVS zei u eerst dat er in stond dat u zich moest aansluiten bij hen en dat u informatie moest geven over uw broers en de bedrijven waar ze werkten (CGVS, pg. 13). Toen u daarna meermaals en uitdrukkelijk werd gevraagd of dit alles was wat er in de brief geschreven stond, antwoordde u bevestigend 'ja' (CGVS, pg. 14). U werd daarna geconfronteerd met het feit dat u niets zei over de verplichting om een baard te laten groeien en geen honden thuis binnen te laten (CGVS, pg. 14). U antwoordde daarop dat de eisen omtrent de baardgroei en de hond effectief in de brief stonden (CGVS, pg. 14). Uw verklaring voor deze inconsistentie was dat u het 'vergeten was' (CGVS, pg. 14). Bovendien zei u tijdens het gehoor bij het CGVS dat er een kogel bij de dreigbrief zat (CGVS, pg. 12). Op het interview bij DVZ had u dit echter niet vermeld. Toen u werd gevraagd waarom u dat wel op het gehoor bij het CGVS zei en niet op het interview bij DVZ had gezegd, zei u nogmaals dat u het 'vergeten was' (CGVS, pg. 14). Dergelijke flagrante inconsistenties met betrekking tot de eisen van de milities over uw levensstijl – dat u een baard moest laten groeien en geen hond mocht houden – en de kogel die bij de brief zat, wat bezwaarlijk details kunnen worden genoemd, doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts zijn de verklaringen die u aflegde over u asielrelaas weinig logisch.

Zo is het weinig logisch dat de dreigbrief die u ontving door niemand ondertekend was en er geen naam van de afzender opstond. U vermoedt dat het Asaib Ahl-Haq was, maar u weet het niet zeker (CGVS, pg. 13). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat wanneer sjiitische milities u een dreigbrief sturen, ze deze niet zouden ondertekenen met hun naam. Hoe kan u immers weten tot wie u zich moet richten om informatie te geven over uw broers of bij wie u zich moet aansluiten, als u niet weet van wie de bedreiging komt.

Bovendien is het weinig logisch dat sjiitische milities u verplicht zouden willen inlijven. Er is geen objectieve informatie die verplichte rekrutering door sjiitische milities beschrijft (Algemeen ambtsbericht veiligheidssituatie in Irak, oktober 2015). De sjiitische milities beschikken dan ook over een groot aantal vrijwilligers - een miljoen - en hebben geen reden tot verplichte rekrutering (Jamestown foundation, 17 april 2015). U haalde zelf twee verklaringen aan om uw verplichte rekrutering te staven: u kon de milities financieel ondersteunen en u kon ze informatie aanreiken over de bedrijven waar uw broers werkten (CGVS, pg. 15). Wat betreft de eerste reden, dient te worden vastgesteld dat u slechts over een klein winkeltje beschikte (CGVS, pg. 7). Bovendien kon u wanneer u stopte met werken, enkel overleven dankzij de financiële steun van uw broers en moest u uw wagen verkopen (CGVS, pg. 12). Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat milities u omwille van financiële redenen zouden bedreigen. Wat de tweede reden betreft, dient er worden opgemerkt dat u niet weet welke informatie de milities wilden over de bedrijven van uw broers (CGVS, pg. 16). U vertelde tevens dat uw broers in 2014 en 2015 bedreigd werden, terwijl u in die periode geen bedreigingen meer ontving (CGVS, pg. 17). Het is dan ook weinig logisch dat ze u bedreigden om informatie te verkrijgen over het werk van uw broers, wanneer ze ook rechtstreeks uw broers konden bedreigen (CGVS, pg. 16). Ten slotte is het ook vreemd dat wanneer sjiitische milities u verplicht willen rekruteren, men u dan sinds 2013 laat begaan en op geen enkele manier meer bedreigde (CGVS, pg. 16 & 17).

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, uw rantsoenkaart, uw rijbewijs, uw werkbadge, de paspoorten van uw kinderen, identiteitskaart van uw jongste kind, foto's van uw vrouw en kinderen, nationaliteitsbewijs en identiteitskaart van Alqasem, geboorteakte van uw jongste kind, nationaliteitsbewijzen en identiteitskaarten van uw vrouw en van 4 van uw kinderen (Adnan, Mohamad, Almassoma & Ali), aanvraag om leider te worden voor mensen die op bedevaart naar Mekka gaan, uw diploma van het secundair en een puntenlijst van het middelbaar onderwijs, 3 werkbadges van uw broer Hisham, werkbadge van uw broer Mohamad samen met zijn werkgegevens en vakbondskaart, 2 werkbadges van uw broer Fadil, een certificaat van uw broer Mohamad, uw huwelijkscontract en het contract van uw broer Hisham. De documenten bevestigen enkel uw identiteit, uw herkomst uit Zubair (Basra), de identiteit en de herkomst van uw vrouw en kinderen en het werk van uw broers, welke in deze beslissing niet worden betwist.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basrah te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

Verzoeker stelt:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat er niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève nu het CGVS meent dat het asielrelaas niet geloofwaardig is.

Het CGVS tilt er voorts zwaar aan dat verzoeker pas in 2015 Irak verliet terwijl de laatste bedreigingen volgens het CGVS in 2013 kwamen en meent inconsistenties te ontwaren in het relaas van verzoeker.

(...)

Dat verzoeker niet kan verweten worden dat hij eerst oplossing tracht te vinden in eigen land door eerst onder te duiken in Zubair en vervolgens naar zijn broer in Bagdad te trekken.

Dat het bijzonder moeilijk is om deze bedreigingen te bewijzen maar dat zij weldegelijk reëel zijn.

Dat verzoeker immers een dreigbrief ontving

Dat verzoeker ook werd aangevallen door leden van de militie

Dat verzoeker ook in Bagdad niet veilig was

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.1.2. Verzoeker voert geen ernstige argumentatie tegen de omstandige motivering waaruit blijkt dat verzoeker (i) slechts twee jaar na de laatste bedreiging het land verliet; (ii) vage en inconsistente verklaringen aflegde omtrent dit late vertrek; (iii) inconsistente verklaringen aflegde over de beweerde ontvangen dreigbrief, die overigens niet was ondertekend en geen afzender bevatte; (iv) niet aantoonde dat hij verplicht zou worden ingelijfd door de milities aangezien uit de landeninformatie blijkt dat de sjiitische milities over voldoende vrijwilligers beschikken.

Voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, aangezien ze niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat er geen reëel risico op het lijden van ernstige schade is.

Het CGVS volgt het UNHCR rapport omtrent de terugkeer van vluchtelingen naar Irak en meent dat de situatie in Zuid-Irak veilig is.

(...)

Dat verzoeker echter niet meer in Basra maar in Bagdad bij zijn broer woonde, hetgeen duidelijk blijkt uit zijn verhoor.

Dat het CGVS zelf toegeeft dat er een toename in geweld - en terreurdaden in de centraal-Irakese provincies is waarbij vooral de Irakese grootsteden werden getroffen.

Dat het grondoffensief, ingezet door IS sinds juni 2014 voornamelijk gericht is op centraal-Irak.

Dat er talrijke aanslagen en hevige gevechten waren/zijn in en rond Bagdad

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2.2. Verzoeker verwijst naar zijn verblijf bij zijn broer in Bagdad. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas in Basra kan niet aangenomen worden dat dit verblijf in hoofde van verzoeker een intern vluchtalternatief vormde. Verzoeker toont derhalve niet aan waarom de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus niet dient te gebeuren ten aanzien van zijn regio van herkomst, *in casu* Basra in Zuid-Irak.

Verzoeker toont omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet aan te vallen onder de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b).

Verzoeker brengt niet de minste informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de omstandige motivering inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet ten aanzien van Zuid-Irak niet op goede gronden rust. Deze motivering wordt door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS